

גלית ואנדריי נפרדים מדוד עמוס

דברים בהלוויה

מאז שנולדתי לא היה עמוס בלי יוכק'ה וכמובן, יוכק'ה בלי עמוס. בשבילי תמיד היית משפחה. כמה פעמים אמרת לי: "אבל אני לא ממש דוד שלך", ואני עניתי בצורה חד-משמעית שתמיד היית ותמיד תהיה הדוד האהוב שלי.

כאשר גרתי אצל יוכק'ה ואצלך, כמעט שנה, זכינו לבנות יחסים מיוחדים. למדתי לראות איזה בן אדם מיוחד אתה - כל כך חכם, יצירתי, אמנותי, רגיש ואהב. השתוללנו ביחד, יצאנו לטיולים, אכלנו ארוחות צהריים בחדר האוכל, התחלקנו בממתקים, נתנו מחמאות כשהיינו מתלבשים יפה...

האמנת בי. היה חשוב לך לדעת מה אני חושבת. היית מקשיב לי עם לב וראש פתוחים ותמיד נתת לי את ההרגשה שאני חשובה לך.

אוהבת אותך כל כך. אחכה בימי שישי לטלפון שלך, שתגיד לי שהכל מצוין, שתחכה לי עם חיוך וחיבוק ותגיד לי: "גלית, מה נשמע חמודה?"

בחדר האוכל כבר לא תגיד בפורטוגזית PODE TIRAR כשתרצה לפנות את הכלים.... כל כך חמוד.

עכשיו אתה נח, אנחנו פה עם אהבת חיך. אל תדאג, הכל יהיה בסיידר.

להתראות, גלית

אנדריי

נולדים, חיים, מתים - זה המעגל וכל חיינו אנחנו יודעים את זה אבל כשמגיע הזמן - זה לא פשוט. הגעתי לארץ לפני כמעט שלוש שנים. תמיד עזרת לי, לפעמים כחבר, לפעמים כמו דוד, לפעמים כמו אבא.

אתגעגע אליך בארוחות בחגים, עם המשפחה שלנו בגינה שלך, לארוחות בערב שבת, לעזור לך לנקות את החצר, ואפילו לנקות את כל הבלגן שהיית עושה כל הזמן במחשב שלך.

אתגעגע לשיר איתך "בסאמא מוצ'ו" ואחר כך לצחוק איתך ביחד. עכשיו הגיע הזמן, חבר שלי, הגיע הזמן להגיד להתראות.

לפני זה אני רוצה להגיד לך, מכל הלב, תודה מוצו רבה לך עמוס ג'ינוזאר, על הכל. תודה רבה ולהתראות, חמוד שלנו. אנחנו אוהבים אותך.

